

2.3 *Tolkning ved sociale aktiviteter*

For personer med et hørehandicap er adgangen til tolk en vigtig forudsætning for at kunne deltage på lige fod i kommunikationen med andre, der ikke selv benytter tegnsprog. Dette gælder ikke mindst i forhold til sociale aktiviteter som fx familiefester, hvor en tolk er afgørende for, om en person med et hørehandicap kan deltage ligeværdigt i samtaler med familiemedlemmer, som ikke benytter tegnsprog. Personer med et hørehandicap har siden år 2000 haft mulighed for at få tolkning ved sociale aktiviteter igennem Det Sociale Tolkeprojekt. Det Sociale Tolkeprojekt har betalt for tolk uden forudgående bevilling i alle situationer, hvor mennesker med et hørehandicap oplevede at have behov for tolk. Regeringen ønsker derfor med dette forslag at sikre, at mennesker med et hørehandicap har adgang til en tolk ved sociale aktiviteter.

Forslaget har til formål at sikre, at personer med et hørehandicap har ret til tolk ved sociale aktiviteter som familiefester, handicappolitisk arbejde m.v. i op til 50 timer årligt. I særlige tilfælde kan der bevilges tolk ved sociale aktiviteter i mere end 50 timer årligt. Desuden gives mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan dække udgifter ved tolkens deltagelse i sociale aktiviteter med et beløb på op til 500 kr. årligt.

Forslaget har tillige til formål at fastlægge en model for administration af timeantal og bestilling og betaling af tolkene, der er administrativt let at håndtere for både personer med et hørehandicap og for den bevilgende kommunalbestyrelse. Endelig har forslaget til formål at sikre en vis koordinering af bestillingen af tolke.

Målgruppen for forslaget er mennesker med et hørehandicap, herunder døv fødte, døvblevne, døvblinde fødte, døvblindeblevne, stærkt hørehæmmede, funktionelt døve eller andre, der som følge af en nedsat hørelse eller skelnetab har brug for tolk for at kommunikere med andre.

Med tolk forstås tolkning udført af tegnsprogs-, tegnstøttet kommunikations-, mund-håndsystems-, tegn-til-tale-, taktil-, skrive- og taletolk og andre former for tolk, som kan hjælpe personer med et hørehandicap til at kommunikere med andre.

Der er ingen endelige opgørelser over antallet af personer med et hørehandicap i Danmark. Det Sociale Tolkeprojekt har siden 2000 betalt tolk til aktiviteter, hvor personer med et hørehandicap oplevede at have behov for tolk. Projektet har desuden gennemført en informationsindsats i forhold til målgruppen for at sikre, at så mange som muligt kendte til muligheden for at få tolk gennem Det Sociale Tolkeprojekt. Det er vurderingen, at projektet har afdækket den samlede

målgruppe for tolkning ved sociale aktiviteter. Projektet har ca. 1000 brugere.

En evaluering af Det Sociale Tolkeprojekt har vist, at der er markant flere kvinder end mænd, der benytter ordningen. Forslaget om tolk ved sociale aktiviteter vil henvende sig til kvinder og mænd i samme grad for på denne måde at sikre, at mænd og kvinder har samme adgang til tolk ved sociale aktiviteter.

2.4 *Styrket indsats overfor kvinder og børn på krisecentre*

I 2006 tog i alt 1.167 kvinder med i alt 2.080 børn ophold på landets kvindekrisecentre. Kvinder og børn, der tager ophold på krisecentre, er erfaringsmæssigt en særlig sårbar gruppe, der ofte har brug for hjælp til at komme over traumatiserende oplevelser, eksempelvis som følge af partnervold. For kvindernes vedkommende er det især vanskeligt, når opholdet på krisecentret ophører, og kvinden skal skabe en ny tilværelse sammen med sine børn. I dag er kvinderne ofte overladt til sig selv, når de flytter fra et krisecenter og i egen bolig. Risikoen for, at disse kvinder og deres børn falder tilbage i den uholdbare situation, de kom fra inden opholdet på krisecentret, er derfor stor. Erfaringerne viser, at der er behov for at hjælpe disse kvinder og deres børn til en ny start både i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner og sundhedsvæsen. Det er i den forbindelse vigtigt, at der sættes ind så tidligt som muligt fra den kommende bopælskommunes side – dvs. allerede inden kvinden og børnene flytter ud fra krisecentret med henblik på at starte en ny tilværelse. Det foreslås derfor, at der i servicelovens bestemmelse om kommunalbestyrelsens forpligtelser i forhold til kvindekrisecentre indføres en hjemmel, der forpligter kommunen til at yde rådgivning til kvinder med børn på krisecentre forud for og efter udflytning fra krisecentret (familierådgivning).

Af tal fra 2006 fra Landsorganisationen for Kvindekrisecentre fremgår det, at 84 pct. af de børn, der følger med deres mor på krisecenter, har overhørt eller overværet vold mod moderen. 55 pct. af børnene på krisecentre har selv været udsat for vold. Undersøgelser viser, at det at være vidne til fysisk vold mellem forældrene er ligeså belastende for barnet - målt ved de følgevirkninger det har for barnet - som selv at være udsat for fysisk vold. Dette er bl.a. dokumenteret i "Barn som oplever våld", Nordisk Forskning og Praktik (2007). På kort sigt påvirker vold barnets umiddelbare trivsel og udfoldelse, og på længere sigt medfører oplevelser med vold en øget risiko for problemer af mere varig karakter. Erfaringerne viser, at disse børn og unge ofte har brug for professionel og